

COWBOYS DON'T CRY

KUNST I LANDSKAP
SULDAL
AUGUST - SEPTEMBER 2008

TRUE SOLVANG VEVATNE
FRODE HALVORSEN
SIGMUND SKARD
SERINA ERFJORD

Takk til:

Sigmund Helland

Teknisk etat

NORSK KULTURRÅD

Produsert av Serina Erfjord og True Solvang Vevatne. 2008
Innholdet i denne katalogen er kopibeskyttet.

Prosjektet.

Cowboys don't cry startet med en workshop i Land Art, og ende opp med en utstilling i Eidsvika på Sand. Utstillingen varte fra 14 september – 28 september 2008. Workshopen ble arrangert av Serina Erfjord i samarbeid med Kunstnerprosjekt Suldal. Serina Erfjord valgte å invitere meg og seg tre kunstnere : True Solvang Vevatne, Sigmund Skard og Frode Halvorsen. Alle kunstnerne har bodd sammen på den nedlagte yrkesskolen på Sand og jobbet i Eidsvika over en periode på tre uker.

Eidsvika på Sand

Kvifor arbeide med kunst i landskapet?

Ønske med denne workshopen var å skape ei plattform for diskusjonar rundt det å arbeide med kunst i naturen. Land Art sin tradisjon er mangfaldig, men den har kanskje hatt sin glansperiode. Var denne Workshopen ein krampetrekning av ein gammal dinosaur, eller kunne ein ung generasjon tilføre noko nytt? Spenninga låg i korleis kunstnarane, som vanlegvis ikkje arbeider med utandørs kunst ville nytta dette rommet. Å arbeide ute byr på andre utfordringar enn i eit kvitt gallerirom der informasjon er tilgjengelig. I eit galleri er romstrukturen kjent og avgrensa. Utandørs er det få grenser og kan dermed gje fleire perspektiv både for kunstnar og publikum.

Utstillinga

Det som hendte var at me laga ein utstilling som i ei "grøn kube". Ei avgrensa utstilling på ei beitemark. Me brukte god tid på å finne eit område med eit mangfald i naturen, eit ope og reint område kor arbeida ville synast. Det skulle være utsikt, men skjerma frå buststadorråde. Me valgte den mest idylliske staden me fann. Ei mark med beitande sauer, nede ved Suldalslågen.

Utstillinga sin tittel, *Cowboys don't cry* er henta frå Frode Halvorsen sitt verk *Slått* (trad.) Ei hesje er satt opp på tradisjonelt vis. På denne er det spraya med raud tekst. Med verket dreg han mellom anna veksle mellom norsk og amerikansk folkemusikktradisjon. Arbeidet *Yrr* er parkett som er lima saman og hogd ut som ein trestokk og lagt tilbake til naturen. *Mannen i graset* er eit arbeid av Serina Erfjord. Det er ein skulptur av ein noko medtatt bonde som har lagt seg tilbake og held seg fast i graset. True Solvang Vevatne sitt arbeid *The Lone Rider*, er ein utgraven tekst i bakken der det står: I remember you. Det fungerer som ei forkorta forteljing som me kjenner så godt, den rastaluse Cowboyen som ein ikkje kan binda med kjærleik. Det mest monumentale arbeidet i utstillinga er *Jording* av Sigmund Skard. Ei trapp er gravd ut, nedover i bakken. Massen som skapte det negative rommet nedover, er iblanda tørka gras og støypt opp, over bakken som ei forlenging av trappa. Ein ser jordlaga nedover i trappa, trinn for trinn. På nedste trinn ligg vatnet frå elva.

Tittelen på utstillinga representerer delvis felles element i verka som isolasjon, det forgjengelige, nostalgi, og kulturgransking. Arbeida er i nær tilknytning til jorda og mennesket sitt tilhøyre til naturen på ein biletleig og litterær måte.

Serina Erfjord

Frode Halvorsen

Født i 1980, oppvokst på Osterøy
Bor og studerer i Oslo

halvorsenster@gmail.com

Frode Halvorsen arbeider i hovedsak med ideer og observasjoner knyttet til natur, tradisjon og tid.

Arbeidet *Slått (trad.)*, er en hesje, der "Cowboys don't cry" er påsprayet med store røde bokstaver. Cowboys don't cry er Hank Williams sin siste sangtekst, også kalt "den tapte tekst" som ble funnet etter at hans død.

Arbeide *Yrr* er parkett som er limt sammen og hogd ut i form av en trestokk.

Øverst til høyre: *Slått (trad.)* Materiale: hesje, spraymaling
Nederst til høyre: *Yrr*. Materiale: parkett, lim

Serina Erfjord

Fødd 1982, oppvaksen i Erfjord.

serina_erfjord@yahooo.com

Serina Erfjord arbeider vanlegvis med rørsle som fenomen.

Området kunstnarane skulle gå ut frå under workshopen var idyllisk, norsk natur. Freistinga for å flørte med nasjonalromantikken låg open.

Mannnen i graset er ein skulptur av ein arbeidskar som ligg og held seg fast i graset.

Bilde til høyre: *Mannen i graset*. Polyester, polerythan, gips, kler.

True Solvang Vevatne

Født i 1978, oppvokst i Målselv.
Bor og arbeider i Oslo.

truesolvang@hotmail.com

True Solvang Vevatne jobber med myter, historier, sannhet og sannsynlighet.

Setningen "I remember you" er gravd ned i bakken. Verket har tittelen *The Lone Rider*, og spiller på myten rundt cowboyen og dens liv. Sentralt står cowboyens forhold til kvinner. Den utemte og hardbarkete mannen, som ofret det trygge og kjære til fordel for et liv på hesteryggen. De som ble igjen, og han som reiste i fra. *The Lone Rider* handler om tapt kjærlighet og nostalgi.

Verket har og en dualitet i heltesymbolet en cowboy har fått.

Øverst til høyre: *The Lone Rider*. 17,2 m x 22 m.
Nederst til høyre: detalj.

Sigmund Skard

Født 1952, oppvaks i Hordaland
Bur/arbeider/studerer i Oslo og Valevåg.

s-sigmun@online.no
www.sigmundskard.com

Arbeidet i Suldal blei til slutt heitande *Jording* etter inspirasjon frå eit foredrag i Suldal den 5.september i år. Foredraget var med Jon-Roar Bjørkvold og handla mykje om musikk og om det å ha kontakt med det opphavlige, mellom anna barnesongskatten.

Jording handlar mellom anna om:

- å bruka materialar som er på plassen
- balanse:
 - å grava ut og å bygga opp
 - lys og mørke,
 - nedover oppover,
 - negativ positiv.
- det forgjengelege

Bilde til høyre: *Jording*. Trapp av jord, grus og tørka gras.

Cowboys don't cry and neither do we.

Ensom og selvstendig. Hardbarket cowboy. Vær og vind ingen hindring. Rutete skjorter med svette merker på ryggen. Sittende på hesteryggen med lassoen klar. Arbeidskarer. Tidlig opp og sent i seng. Sovende på bakken med sadelen som pute. Alltid på vakt. Slitsom jobb, dag ut og dag inn. Overtidsbetaling og helgefri? PHØ! Ekte menn klager ikke.

Muskuløse kropper som tåler alt. Dueller om ære og skuddutveksling. Overlevende cowboyer pirker bare ut kulen med knivspissen. Etter ett par tre støyter med whisky, en halv flaske, kanskje mer. Steinharde tøffinger. Seiglivet. Ekte menn rir videre.

Tykke lag av nostalgi og romantikk. Stilige karer, i stramme jeans. Mysende mot solen. Leirbål og tyggetobakk. Cowboysanger om tapt kjærlighet og vare drømmer. Historier om heltedåd. Gresstrå i munnen, og bønner putrende i gryten. Blodig biff over flammene.

Cowboy til siste åndedrag.

Og så vi.

Kunstnerne.

Vi vil være cowboyer.

Uten hest og uten revolver. (To av oss har da i det minste en noenlunde respektabel tollkniv, riktignok

med plastskaff, men likevel.) Cowboy uten kyr å passe på. (En og annen sau ruslet forbi, men de var nok litt sjenerte, for de kom aldri bort og hilste på.)

Cowboy med seng inne. Og plaster, sånn for sikkerhetsskyld. Cowboy uten cowboyhatt og sporer. Cowboy uten lasso.

Men vi vil være cowboyer.

Vi har bønner på boks og cowboymusikk. Gresstrå i munnen. Store drømmer. Sola i nakken, og lukten av frisk luft. Og regn. Og vind. Vi har skitne arbeidsklær og silende svette. Vi har lysten til å samle kyrne. Viljen til å slite. Uten overtidsbetaling og helgefri. Ekte kunstnere klager ikke. Ekte kunstnere jobber videre.

True Solvang Vevatne
Kunstner, cowboy.

Venstre:
Omvisning i Suldal.

Under:
Kunstner i arbeid.

Øverst: Kart over Eidsvika og området rundt.

Nederst: Åpningen av utstillingen *Cowboys don't cry*.

Det var en gang en veldig masete badeand som bodde hos en kunstner. "Jeg vil bade" "Jeg vil leke" sa badeanden. "Ikke nå, jeg har ikke tid," sa kunstneren. Badeanden

maste videre i samme duren. Til slutt ga kunstneren etter, og satte badeanden i en liten balje. Badeanden svømte rundt i baljen ett lite øyeblikk, før den begynte å mase igjen. "Jeg kjeder meg" sa badeanden. "Jeg vil leke."

Kunstneren var lei den masete badeanden så hun satte den i vinduet. "Se på sjøen, og vær stille" sa kunstneren. "Åh! Se på det store badekaret!", sa badeanden. "Kan vi dra og svømme? Da kan jeg leke, og treffe andre badeender.

Og kanskje det er en badeskillpadde der. Så kan vi bli bestevenner, skilpadden og jeg." Badeanden la ut i det vide og det brede om alt den kunne komme på. "Det heter sjø, og ikke

badekar. Du som er så liten ville ikke klart deg lenge der. I sjøen bor det nemlig store og skumle fisker som spiser sånne som deg." "Da skal jeg bli stor og sterk først, sånn at ingen av fiskene tør gjøre meg noe" sa badeanden. "Jada jada" sa kunstneren. Badeanden tok utallige vingehvinger, jogget flere runder i vinduskarmen, og tok så mange knebøy den bare kunne klare. Slik fortsatte den hele den dagen, og neste dag og mange dager etter det

igjen. Badeanden trente så mye at den ikke hadde tid å mase mer, så kunstneren glemte rent bort at badeanden bodde der.

Men en dag kom kunstneren til å tenke på den masete badeanden, ja det kan til og med hende hun savnet den litt. Kunstneren ropte på badeanden, lette høyt og lavt, snudde skoene sine på hodet, tittet bak sofaen og sjekket badebaljen opp til flere ganger. Men nei, badeanden var ikke å finne noen sted.

Plutselig hørtes det en voldsomt plasking og roping fra sjøen. Kunstneren som var av det nysgjerrige slaget, gikk ned til bryggekannten. Der lå badeanden og plasket. Badeanden var blitt kjempestor, ja faktisk mye større enn kunstneren. Den

svømte noen runder, smilte fornøyd, og slo med vingen til en siste hilsen. Så snudde den stjerten mot kunstneren, og la i vei. Hvor den skulle vites ikke. Den svømmer nok rundt i havet et sted, kanskje den til og med har dratt til Antarktis. Og kunstneren, ja hun står nok på bryggekannten enda.

Et lite sideprosjekt. True Solvang Vevatne

